

Žaloba podaná 18. februára 2011 — ONP a i./Komisia**(Vec T-90/11)**

(2011/C 173/29)

Jazyk konania: francúzština

Účastníci konania

Žalobcovia: Ordre national des pharmaciens (ONP) (Paríž, Francúzsko), Conseil national de l'Ordre des pharmaciens (CNOP) (Paríž), Conseil central de la section G de l'Ordre national des pharmaciens (CCG) (Paríž) (v zastúpení: O. Saumon, L. Defalque a T. Bontinck, advokáti)

Žalovaná: Európska komisia

Návrhy

Žalobcovia navrhujú, aby Všeobecný súd:

— zrušil rozhodnutie Európskej komisie K(2010) 8952 v konečnom znení z 8. decembra 2010, doručené žalobcom 10. decembra 2010, týkajúce sa konania o uplatnení článku 101 Zmluvy o fungovaní Európskej únie (vec 39510 — LABCO/ONP),

— subsidiárne za predpokladu, že vyhovie určitým výhradám, znížil pokutu 5 000 000 eur, ktorú žalobcom uložila Európska komisia za porušenie článku 101 ZFEÚ, so zohľadnením existujúcich poľahčujúcich okolností a osobitosti predmetného združenia podnikov,

— v každom prípade zaviazal Európsku komisiu na náhradu všetkých trov konania v súlade s článkom 87 ods. 2 Rokovacieho poriadku Všeobecného súdu Európskej únie.

Dôvody a hlavné tvrdenia

Žalobcovia uvádzajú na podporu žaloby deväť dôvodov.

1. Prvý žalobný dôvod založený na nesprávnom výklade a uplatnení článku 101 ZFEÚ v tom, že Komisia usúdila, že výnimka, ktorú zaviedol rozsudok Wouters⁽¹⁾ sa na túto vec neuplatní.

Pokiaľ ide o obmedzenia rozvoja skupín laboratórií na francúzskom trhu s analýzami laboratórnej medicíny:

2. Druhý žalobný dôvod založený na nesprávnom právnom posúdení, ktoré vyplýva z nesprávneho posúdenia pôsob-

nosti francúzskej právnej úpravy, pokiaľ ide o úlohy prefekta a Conseil central de la section G de l'Ordre national des pharmaciens pri zmenách, ku ktorým došlo v priebehu existencie spoločnosti pre výkon slobodného povolania.

3. Tretí žalobný dôvod založený na nepochopení pôsobnosti oznamovacej povinnosti, ako vyplýva z článkov L 4221-19, L 6221-4 a L 6221-5 Zákonníka verejného zdravia i z obežníka z 22. septembra 1998, v tom, že Komisia poprela úlohu Conseil central de la section G de l'Ordre national des pharmaciens v rámci jeho následného overovania spoločenských dokumentov týkajúcich sa spoločností pre výkon slobodného povolania analýz laboratórnej medicíny a jeho povinnosti predložiť pripomienky prefektovi.

4. Štvrtý žalobný dôvod založený na nepochopení úlohy Conseil central de la section G de l'Ordre national des pharmaciens ako garanta profesionálnej nezávislosti výkonného spoločníka v tom, že Komisia tvrdí, že minimálna účasť výkonného spoločníka na kapitále spoločností pre výkon slobodného povolania vedie k strate jeho hospodárskej a riadiacej nezávislosti.

5. Piaty žalobný dôvod založený na nesprávnom posúdení úmyslu zákonodarcu, pokiaľ ide o rozdeľovanie obchodných podielov nad hranicou 25 % a na nepochopení právneho rámca uplatniteľného na rozdeľovanie obchodných podielov spoločností pre výkon slobodného povolania.

6. Šiesty žalobný dôvod založený na nesprávnom výklade a uplatnení článku 101 ZFEÚ, keďže v napadnutom rozhodnutí boli zohľadnené ukladané disciplinárne sankcie v tom, že posilňujú potenciálne alebo skutočné účinky vytýkaných rozhodnutí.

Pokiaľ ide o stanovenie minimálnych cien na francúzskom trhu s analýzami laboratórnej medicíny:

7. Siedmy žalobný dôvod založený na skutočnosti, že Komisia prekročila medze rozhodnutia o inšpekcii⁽²⁾ pri zabavení listín týkajúcich sa „cien“, čo malo za následok, že dôkazy získané na tomto základe boli získané protiprávne, a preto treba výhradu týkajúcu sa minimálnych cien považovať za nepreukázanú.

Ak by to tak nebolo a Komisia mohla v rámci svojej inšpekcie platne zabaviť dôkazy týkajúce sa minimálnych cien:

8. Ôsmy žalobný dôvod založený na nesprávnom posúdení pôsobnosti bývalého článku L 6211-6 Zákonníka verejného zdravia a vôle zákonodarcu, pokiaľ ide o definovanie a praktizovanie zliav.

9. Deviaty žalobný dôvod založený na nesprávnom posúdení skutkového stavu, ktoré viedlo k nesprávnemu právnenému posúdeniu, keďže Komisia usúdila, že jednak správanie ONP týkajúce sa zliav nepatrí do rozsahu jeho právneho posolania, ale odráža jeho protisúťažné ciele, a jednak ONP sa systematicky pokúšal stanovovať minimálne ceny na trhu s analýzami laboratórnej medicíny, aby chránil záujmy malých laboratórií.

⁽¹⁾ Rozsudok Súdneho dvora z 19. februára 2002, Wouters a i., C-309/99, Zb. s. I-1577.

⁽²⁾ Rozhodnutie Komisie o inšpekcii K(2008) 6494 z 29. októbra 2008, ktorým sa žalobcom nariaďuje, aby sa podriadili inšpekcii podľa článku 20 ods. 4 nariadenia Rady č. 1/2003 zo 16. decembra 2002 o vykonávaní pravidiel hospodárskej súťaže stanovených v článkoch 101 ZFEÚ a 102 ZFEÚ, ktoré je predmetom žaloby T-23/09, CNOP a CCG/Komisia (Ú. v. EÚ C 55, 2009, s. 49).

Žaloba podaná 4. apríla 2011 — Cahier a i./Rada a Komisia

(Vec T-195/11)

(2011/C 173/30)

Jazyk konania: francúzština

Účastníci konania

Žalobcovia: Jean-Marie Cahier (Montchaude, Francúzsko), Robert Aubineau (Cierzac, Francúzsko), Laurent Bigot (Saint Palais sur Mer, Francúzsko), Pascal Bourdeau (Saintes Lheurine, Francúzsko), Jacques Brard-Blanchard (Boutiers Saint Trojan, Francúzsko), Olivier Charruaud (St Martial de Mirambeau, Francúzsko), Daniel Chauvet (Saint Georges Antignac, Francúzsko), Régis Chauvet (Marignac, Francúzsko), Fabrice Compagnon (Avy, Francúzsko), Francis Crepeau (Jarnac Champagne, Francúzsko), Bernard Deborde (Arthenac, Francúzsko), Chantal Goulard (Arthenac), Jean Pierre Gourdet (Moings, Francúzsko), Bernard Goursaud (Brie sous Matha, Francúzsko), Jean Gravouil (Saint Hilaire de Villefranche, Francúzsko), Guy Herbelot (Echebrune, Francúzsko), Rodrigue Herbelot (Echebrune), Sophie Landrit (Ozillac, Francúzsko), Michel Mallet (Vanzac, Francúzsko), Alain Marchadier (Villars en Pons, Francúzsko), Michel Merlet (Jarnac Champagne), René Phelipon (Cierzac), Claude Potut (Avy), Philippe Pruleau (Saint Bonnet sur Gironde, Francúzsko), Béatrice Rousseau (Gensac La Pallue, Francúzsko), Jean-Christophe Rousseau (Segonzac, Francúzsko), Françoise Rousseau (Burie, Francúzsko), Pascale Rulleaud-Beaufour (Arthenac) a Alain Phelipon (Saintes, Francúzsko) (v zastúpení: C.-E. Gudin, advokát)

Žalovaní: Rada Európskej únie a Európska komisia

Návrhy

Žalobcovia navrhujú, aby Všeobecný súd:

— v plnom rozsahu nahradil škodu spôsobenú v dôsledku pokút, a to vo výške:

— 53 600 eur v prípade Jean-Marie Cahiera,

— 105 100 eur v prípade Roberta Aubineau,

— 240 500 eur v prípade Laurenta Bigota,

— 111 100 eur v prípade Pascala Bourdeau,

— 12 800 eur v prípade Jacquesa Brard-Blancharda,

— 37 600 eur v prípade Oliviera Charruauda,

— 122 100 eur v prípade Daniela Chauveta,

— 40 500 eur v prípade Régisa Chauveta,

— 97 100 eur v prípade Fabricea Compagnona,

— 105 600 eur v prípade Francisa Crepeau,

— 1 081 500 eur v prípade Bernarda Deborde,

— 64 800 eur v prípade Chantal Goulard,

— 94 400 eur v prípade Jean Pierra Gourdet,

— 43 000 eur v prípade Bernarda Goursauda,

— 82 100 eur v prípade Jeana Gravouila,

— 20 500 eur v prípade Guy Herbelota,

— 65 100 eur v prípade Rodriguea Herbelota,

— 53 000 eur v prípade Sophie Landrit,

— 39 500 eur v prípade Michela Malleta,

— 332 500 eur v prípade Alaina Marchadiera,

— 458 500 eur v prípade Michela Merleta,

— 23 000 eur v prípade Reného Phelipona,

— 85 100 eur v prípade Claudea Potuta,

— 3 500 eur v prípade Philippa Pruleau,

— 34 500 eur v prípade Béatrice Rousseau,

— 38 070 eur v prípade Jean-Christophea Rousseau,

— 24 300 eur v prípade Françoise Rousseau,

— 486 500 eur v prípade Pascale Rulleaud-Beaufour,

— 10 500 eur v prípade Alaina Phelipona,

— určil výšku nemajetkovej ujmy v prípade každého z 29 žalobcov paušálne na 100 000 eur,

— zaviazal Radu a Komisiu na náhradu všetkých trov konania a poplatkov: